

‘ฉัน ที่เธอลืมไว้ในส่วนลึกของจิตใจ
ฉัน ที่จะคงอยู่ตลอดไป ตราบสิ้นลมหายใจของเธอ’

จากฉัน

ดอกไม้

ที่เธอ

ปลุกไว้

กลางใจ

เรื่องและภาพ ภูษณ

จากฉัน ดอกไม้ที่เธอปลูกไว้กลางใจ

เรื่องและภาพ : ญาญ

หนังสือความเรียงสำหรับเยาวชนอายุ 14 ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2562

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากฉัน

ดอกไม้

ที่เธอ

ปลูกไว้

กลางใจ

เรื่องและภาพ ฤทธิ

ถึงผู้อ่านที่น่ารักทุกท่าน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตัดสินใจหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาอ่าน จะด้วยความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม และไม่ว่าท่านจะคิดเห็นอย่างไร ต่อหนังสือเล่มนี้ อย่างน้อยที่สุดสารก็ได้ถึงมือผู้รับแล้ว ก่อนเปิดอ่านหน้าถัดไป ขอให้ทุกท่านหยิบยอดต้อออกจากใจ นำเก็บใส่ไว้ในขวดโหล สุดลมหายใจเข้าออกอย่างช้า ๆ ทำสมาธิให้โล่ง เปิดตา ดู เปิดใจรับ หากท่านร้องไห้อยู่ขอให้ปาดน้ำตาออกเสีย หากท่านมีโทโรรธาสิ่งใด ก็ขอให้อยู่ที่กำลังสูดพินใจตนเองเอาไว้เสียก่อน ลอยกตนะออกจากที่ที่เคยอยู่ แกล้งเป็นใครสักคนที่ไม่ใช่ตนเอง เพื่อให้เรามองเห็นตนเองได้แจ่มชัดขึ้น

เรื่องราวต่อไปนี้เป็นเพียงเรื่องที่คุณเขียนเขียนขึ้นจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ และจินตนาการของตนเอง ไม่ได้ตั้งใจเขียนเรื่องราวของท่าน คนหนึ่งคนใด ซึ่งหากตรงกับชีวิตของใคร ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ก็คงเป็นประสบการณ์ร่วมของเราชาวชนไทย ในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ท่ามกลางสังคมของยุคสมัยนี้ เพียงแต่อย่าลืมว่า เหรียญมีสองด้านฉันใด โลกนี้ก็มิทั้งดีและร้ายฉันนั้น ไม่มีผู้ใดจะต้องจมอยู่กับความเลวร้ายไปตลอด และหากจะมีเรื่องราวร้าย ๆ ผ่านเข้ามาในชีวิตบ้าง ก็เป็นเรื่องที่สักวันมันจะผ่านไป

ต่อจากนี้ขอให้ท่านรับฟังเสียงของดอกไม้ ณ กลางใจ ดอกไม้ที่เติบโตมาพร้อมกับท่านนับตั้งแต่วันลืมตาดูโลก ดอกไม้ที่งดงาม ที่แห่งนั้นเสมอมาและเสมอไป ในส่วนลึกของจิตใจตราบนั่นแหล่

จากกัญญา

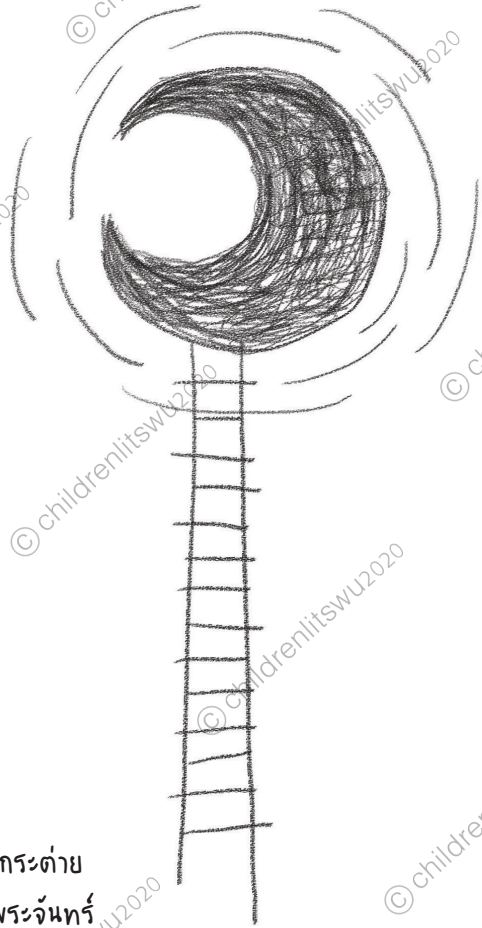
แต่ผู้ที่ให้กำเนิดและรักเธอจากใจจริง	9
แต่ผู้ที่ได้พบกันและไม่ติดเสียใจที่มีดวงมโหรีงจำร่วมกันกับเธอ	45
แต่ผู้ที่ตั้งมั่นว่าจะไม่เบียดเบียนผู้อื่น	93
แต่ผู้ที่ขับเคื้อนเพื่อความเท่าเทียมกันในสังคม	113
แต่ร่างกายของเธอ จิตวิญญาณของเธอ และลมหายใจของเธอ	149

แต่ผู้ให้กำเนิดที่รักเธอจากใจจริง

'ความรักที่จะทำให้ดอกไม้งอกงามได้ดีที่สุด
คือความรักจากผู้ที่ตั้งใจปลูกดอกไม้เหล่านั้น'

เมื่อแรกลืมตาดูโลก
เธอเป็นที่รัก
เป็นของขวัญชิ้นล้ำค่า
ที่พวกเขาเฝ้านับวันรอให้เธอเกิดมา

พวกเขาก็คงรักเธอ
ก่อนที่เธอจะรู้ความหมายของคำเหล่านั้น
พวกเขารักเธอ
ก่อนที่เธอจะรักตนเองเป็นเสียอีก

เพราะเธออยากได้กระต่าย
พวกเขาจึงปีนป่ายพระจันทร์
เพราะต้องการต้มน้ำร้อนอาบเธอในแต่ละวัน
พวกเขาจึงเก็บเชื้อเพลิงร้อนระอุจากดวงอาทิตย์

เธอเติบโตขึ้นด้วยความรัก
เธอเติบโตขึ้นท่ามกลางคำชื่นชม

เธอเติบโตขึ้นพร้อมกับสายตาของผู้คนที่
ที่นิยามว่า
'เธอคือความหวังของพวกเขา'

‘สำหรับบางคน

คำชมจากพ่อแม่มีความหมายมากกว่าเหรียญรางวัลเสียอีก’

เธอปรารถนาให้ความรักและคำชื่นชมเหล่านั้น

คงอยู่กับเธอตลอดไป

แต่นั้นวัน มันยิ่งยากเกินไปสำหรับเธอ
พวกเขามักจะไม่พอใจเสมอ
เมื่อเธอปรารถนาจะทำในสิ่งที่เธอต้องการ

ไม่ใช่ที่พวกเขาต้องการ

พวกเขาดูกรอบชีวิตเธอ
ในวันที่เธอเริ่มโตพอที่จะมีความคิดเป็นของตนเอง

พวกเขากำหนดว่าสิ่งใดดี
หรือไม่ดีต่อตาเธอ

จากความรัก ความห่วงใย
แปรเปลี่ยนเป็นความคาดหวัง ความกดดัน
โดยที่ไม่มีฝ่ายใดรู้ตัว

เมื่อพวกเขาพอใจในสิ่งที่เธอเป็น ณ ตอนนั้น
พวกเขาก็คาดหวังในตัวเธอมากขึ้น มากขึ้น

จนลืมนี่ไปว่า

ไม่มีชีวิตใดเป็นของคุณ
นอกจากชีวิตเพียงหนึ่งเดียวที่คุณใช้อยู่

สิ่งใดที่พวกเขาเคยทำผิดพลาด
พวกเขาคาดหวังให้เธอช่วยแก้ไข

สิ่งใดที่พวกเขาเคยทำไม่สำเร็จ
พวกเขาคาดหวังให้เธอช่วยสานต่อ

แต่ว่า

'ลูกไม่ใช่เครื่องสานด้ามฝืนหรือเครื่องสร้างความสำเร็จของพ่อแม่'

เรามีชีวิตอยู่เพื่อใช้ชีวิตของเธอเอง ไม่ใช่เพื่อเป็นชีวิตที่สองของใคร

เป็นเรื่องไม่สมเหตุสมผล
ที่จะบอกว่าทุกสิ่งที่ผู้หนึ่งพูดนั้นถูกต้องเสมอ
เพียงเพราะผู้หนึ่งเกิดก่อนและมีอายุมากกว่า

เพราะมนุษย์ไม่สามารถเกิดในวันเวลาเดียวกัน
หรือพร้อมกันทุกคนได้

การมีอายุน้อยกว่าหรือมากกว่าย่อมเป็นเรื่องธรรมดา

แม้ว่าจะใช้น้ำเสียงตะคอกหรือใช้คำพูดทำร้ายจิตใจมากเพียงใด
ในการอธิบายเหตุผลหรือออกคำสั่ง

หากคุณเป็นผู้ใหญ่
ผู้คนจะเรียกสิ่งนั้นว่า 'ดามหวังดี'
และในขณะเดียวกัน

แม้ว่าจะใช้น้ำเสียงสุภาพหรือมีท่าทีอ่อนน้อมมากเพียงใด
ในการอธิบายเหตุผลหรือโต้แย้ง

แต่หากคุณเป็นเด็ก
ผู้คนจะเรียกสิ่งนั้นว่า 'ดามอวดดี'

มีสำเนาที่ว่า 'เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด'
หลายครั้งที่คุณจำต้องเดินไปตามเส้นทางที่ผู้ใหญ่บอก
เพียงเพราะผู้ใหญ่บอกว่าคุณเป็นเด็ก
และเด็กควรเชื่อฟังผู้ใหญ่

คุณไม่ได้กลัวว่าหมาจะกัดคุณหรือ
ผู้ใหญ่ต่างหากที่กลัว

โลกหมุนอยู่ทุกวัน
เวลาก็ผ่านไปล่องเลย
ทุกอย่างล้วนเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

น้ำร้อนที่อาบในตอนนั้น
เวลาผ่านไปหลายปี
ตอนนี้อาจเย็นแล้ว

ไม่ยุติธรรมเอาเสียเลยที่พวกเขาเคยได้สัมผัสน้ำร้อน
และได้ตัดสินใจว่ามันร้อน
ในขณะที่เธอต้องอาบน้ำเย็นทั้งชีวิต
เพียงเพราะพวกเขากลัวว่าเธอจะรู้สึกร้อน
พวกเขารู้ได้อย่างไรว่า
หากเธอสัมผัสน้ำนั้นแล้วเธอจะตัดสินใจเหมือนพวกเขา

ช่างน่าเสียดายที่เธอพลาดประสบการณ์บางอย่างในชีวิต
เพียงเพราะพวกเขามองว่าสิ่งนั้นเป็นประสบการณ์ที่ไม่ดี
และหลีกเลี่ยงที่จะให้เธอมีประสบการณ์นั้น
ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว
ทัศนคติของเธที่มีต่อสิ่งนั้นอาจแตกต่างจากพวกเขาก็เป็นได้

พวกเขาไม่สามารถปกป้องเธอได้ตลอดไป
และเธอไม่สามารถที่จะหลบเลี่ยงได้ตลอดชีวิต
พวกเขาจึงจำเป็นต้องสอนให้เธอเรียนรู้ที่จะตั้งรับ

ไม่ใช่หลบหนี

ทั้งสองฝ่ายสามารถพูดคุยกันด้วยเหตุผลอย่างตรงไปตรงมาได้
ขอเพียงแต่รับฟังและพยายามเข้าใจมุมมองของกันและกัน

การใช้ความรุนแรงในครอบครัว
แสดงให้เห็นถึงระดับวุฒิภาวะทางอารมณ์ของผู้กระทำ
รวมถึงความสามารถในการจัดการปัญหา
และจัดการความรู้สึกของตนเอง

หากพวกเขาปรารถนาให้เธอฟัง

พวกเขาจำเป็นต้องตัดอารมณ์ด้านลบออกไป

เพราะเมื่อเธอรับรู้ถึงอารมณ์เหล่านั้น

เธอก็ไม่ต้องการฟังอะไรจากพวกเขาอีกแม้เพียงเรื่องเดียว

ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเธอหรือไม่ก็ตาม

'ไม่มีลูกคนใดสมควรต้องมาเป็นที่รองรับอารมณ์ของพ่อแม่'

อย่าเพิ่งแค้นใจ แต่จงแสดงให้เห็น

ดงเป็นเรื่องตลก

หากพวกเขาไม่สามารถเป็นตัวอย่างให้เธอได้
แม้แต่ในเรื่องที่พวกเขาเป็นผู้ร่ำสอนเธอเอง

เพราะนิสัยของลูกมาจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่

หากเขามีนิสัยหรือพฤติกรรมอย่างไร

นั่นหมายความว่าพวกเขา มีนิสัยหรือพฤติกรรมเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

แม้พวกเขาจะไม่รู้หรือไม่ยอมรับว่า

พวกเขามีนิสัยหรือพฤติกรรมเหล่านั้นก็ตาม

ไม่ว่าเธอจะเติบโตมาได้ตรงใจของพวกเขานหรือไม่
เธอก็เป็นลูกของพวกเขา
เธอไม่ใช่สิ่งของที่รองรับการปฏิบัติใดจากพวกเขาก็ได้
เธอมีชีวิต มีอารมณ์รู้สึก ต้องการการใส่ใจและการเลี้ยงดูที่ดี

พวกเขาควรเป็นพ่อแม่ที่ดี
เพื่อรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

พวกเขาแอบบอกว่ารักและเป็นห่วงเธอ
แต่กลับเป็นคำพูดของพวกเขาเสมอ
ที่ทำร้ายจิตใจของเธอ
และทำให้เธอต้องเสียน้ำตา
อาจเพราะ

คำพูดที่กรีดแทงใจที่สุด
ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำที่ใช้
แต่ขึ้นอยู่กับคนที่พูด

ไม่ว่าใครก็สมควรมีบ้านให้กลับ
มีที่ให้พักในยามเหนื่อยล้าด้วยกันทั้งนั้น
และพวกเขาควรเป็นบ้านให้เธอพักพิงได้

ไมใช่หรือ

พวกเขาบ่นบังคับเธอด้วยคำว่า 'บุญคุณ'
และล่ามโซ่เธอไว้ด้วยคำว่า 'กตัญญู'

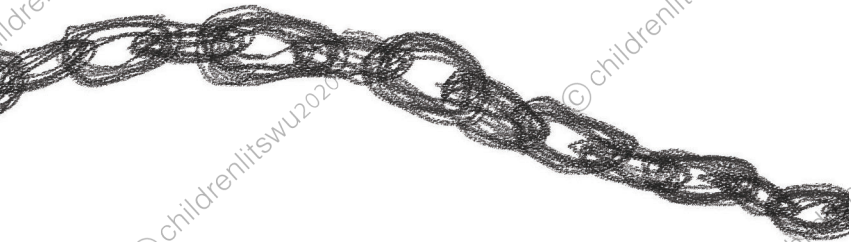
พวกเขาฝากความหวังไว้ที่เธอ

มีความคาดหวังมากมายรอเธออยู่แม้ยังไม่ลืมตาดูโลก

พวกเขาอ้างว่าเพราะการเกิดของเธอนำมาซึ่งภาระ

ทั้งที่พวกเขาต่างหากที่ตัดสินใจในเรื่องนั้น

เธอเลือกที่จะเกิดมาหรือไม่ก็ได้

เธออาจเลือกไม่ได้ว่า
จะเกิดมาเป็นลูกของพวกเขາ
หรือเป็นพ่อแม่ของพวกเขา

เธออาจเลือกไม่ได้ว่า
จะเกิดมาก่อนหรือหลัง
อายุน้อยกว่า
หรือมากกว่าพวกเขา

เธออาจเลือกไม่ได้ว่า
จะเกิดมาเป็นลูกของคนที่มีความผิด
ที่ตนดดีและตรรกะเป็นอย่างไร

แต่เธอเลือกได้ว่าเธอจะไม่เวียบ
เพียงเพราะสิ่งที่เธอเลือกไม่ได้

หากเธอมองว่าสิ่งที่พวกเขาทำหรือพูดไม่ถูกต้อง
เธอขอเลือกที่จะพูด
พูดในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง
แจกเช่นเดียวกับพวกเขา

เธอขอใช้ชีวิตอย่างที่เธอปรารถนาจะเลือกเอง
การเกิดจะเป็นเพียงสิ่งเดียวที่เธอไม่สามารถเลือกเองได้

แม้ครอบครัวไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเธอ
แต่ครอบครัวก็เป็นสิ่งสุดท้ายที่เธอจะยอมเสียไปเช่นกัน

และหากมองกันตามจริงแล้ว
แม้จะไม่ใช่ปัญหาเดียวกัน
แต่ทุกครอบครัวล้วนมีปัญหาเหมือนกัน

แต่ผู้ที่ได้พบกัน
และไม่ติดเสียใจที่มีคามทรงจำร่วมกันกับเธอ

'คุณคาดหวังให้ดอกไม้ในกระถางบานสะพรั่ง
ทั้งที่คุณไม่ได้ดูแล รดน้ำ หรือใส่ปุ๋ย

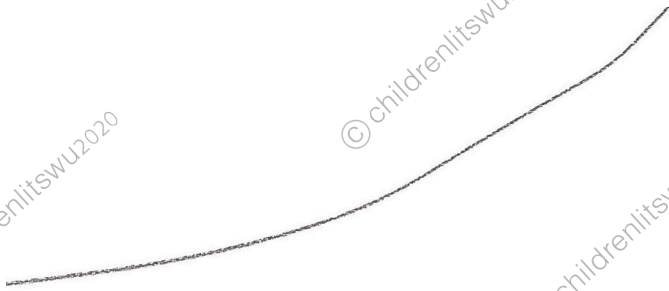
นั่นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้'

เธอไม่เคยมีความรักมาก่อน
เธอปรารถนาที่จะมีความรักกับชายหนุ่มสักคน
คนที่ทำให้เธอรู้สึกถึงการตกหลุมรัก

เมื่อครั้งที่เธอพบรักแรก
เพียงแต่มองตาเขา
ทุกอย่างรอบตัวเธอก็ล้าन्दูสวยงามไปเสียหมด

เธอใส่ใจทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเขา
สิ่งที่ชอบ วันเกิด ไซส์รองเท้า
เธอจดจำทุกรายละเอียดของเขา

สุดท้ายทั้งสองก็เป็นได้เพียงแต่เส้นขนาน
ไม่ลดลง
แต่ก็ไม่มีที่แหว่งว่าจะมากไปกว่านั้น

ถึงเวลาที่เธอต้องปล่อยรักแรกของเธอไป
แล้วทั้งสองก็เดินไปตามทางของมันและกัน

แม่จะได้กลับมาพบกันอีกครั้ง
และครั้งนี้ทั้งสองได้เป็นดั่งเส้นที่บรรจบพบกัน

แต่เธอลืมพบว่า
เธอตกหลุมรักเขา
ที่เป็นเขาในอดีต
ไม่ใช่เขาดนปัจจุบัน

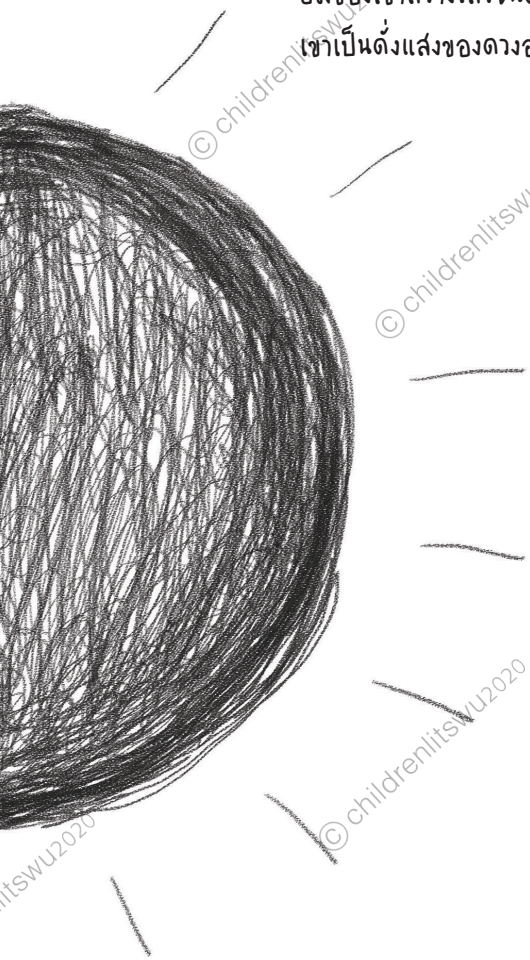
ระหว่างพระจันทร์และพระอาทิตย์
มันเป็นเรื่องยากที่จะเลือก
หากคุณชอบทั้งกลางวันและกลางคืน

เธอชอบความสงบเงียบและเย็นสบายของยามกลางคืน
แต่ก็ชอบความสดใสและเจิดจ้าของยามกลางวัน

ในที่สุด เธอก็เลือกพระอาทิตย์
เพราะความเจิดจ้าของเขา

ชายคนนั้นเจ็ดจ่าตั้งดวงอาทิตย์
สดใสดั่งสีแดงสดของชุดซานต้าในคืนวันคริสต์มาส
ยิ้มของเขาสว่างไสวจนตาพร่ามัว
เขาเป็นดั่งแสงของดวงอาทิตย์ในชีวิตเธอ

และเป็นคนเดียวกันกับผู้ชายคนนั้น
คนที่โกหกเธอซ้ำแล้วซ้ำเล่า

เข่ามกนนี้เธอไปนดอนที่ทงสองทะเลากัน
เมือเธอไมยอมปรีปากขอโทษในลิ่งที่เธอไมผิด
เขาจะหายไประดับวงตะวันลับขอบฟ้า
เช่นทิวาดีนจันทรายามอัสดง

เธอเหนื่อยที่จะต้องเป็นฝ่ายขอโทษในสิ่งที่เธอไม่ผิด
เธอเหนื่อยที่จะต้องรอฟังคำขอโทษและไม่เคยได้รับเมื่อเขาทำผิด

เธอไม่คิดรักผู้ที่ไม่อาจทำให้เธอเชื่อใจได้
ไม่มีदनฉลาดคนใดกมดินริมตลิ่งหรือ

เมื่อโตขึ้น

เธอจึงรู้ว่าความรักและการรักษาดาวามสัมพันธ์

มีอะไรมากกว่าแค่ทั้งสองคนรู้สึกตรงกัน

เมื่อคุณต้องการทำให้ใครสักคนประทับใจ
คุณจะเสียความเป็นตัวเอง
แต่ไม่มีใครสามารถฟื้นตนเองได้นาน
คุณจึงเสียเขาไปเมื่อกลับมาเป็นตัวเอง

'ความรักเป็นความรู้สึกที่บังคับกันไม่ได้'

เธอไม่โกรธ หากเขานอกใจเธอ
แม้เธอจะรักเขา และเธอก็เสียใจ
ถึงอย่างไรเธอก็เข้าใจว่าการที่เธอมาก่อน
ไม่ได้หมายความว่าเธอจะเป็นคนที่ใช่สำหรับเขา

แต่ทันทีที่เขารู้ว่าเธอไม่ใช่
เธอปรารถนาให้เขายุติความสัมพันธ์กับเธอเสียก่อน
เพื่อเป็นการให้เกียรติเธอ
และเพื่อเป็นการให้เกียรติตัวเขาเอง

"ก่อนรักคุณ ฉันต้องรักตัวเองก่อน
คุณเองก็เช่นกัน ก่อนรักฉัน ต้องรักตัวเองก่อน"

เธอพูดกับชายคนหนึ่ง
ที่ผ่านเข้ามาและจากไป
ไวเพียงสายลมพัดผ่าน

ไม่มีรักใดอยู่เป็นนิรันดร์

คนเราล้วนต้องจากกัน

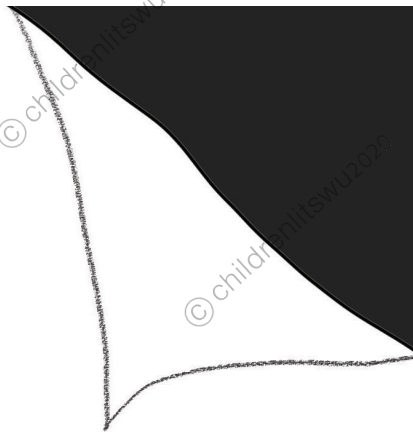
ไม่จากเป็นก็จากตาย

เธอเคยมีช่วงเวลาร่วมกันกับชายคนหนึ่ง
ชายคนนั้นมีฐานะดี มีหน้ามีตาในสังคม

ชายคนนั้นมักแต่งตัวดูดี
พูดจาไพเราะ ตะขากับเธออยู่เสมอ

เธอคิดว่าเพราะสังคมที่เขาเติบโตมา
หล่อหลอมให้เขาเป็นคนสุภาพ มีมารยาท และจิตใจดี

เขาช่างเป็นผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิงหลาย ๆ คนเสียจริง

แต่แล้วเธอก็พบว่า
สิ่งเดียวที่เขาเรียนรู้จากสิ่งดมนั้น
คือ การสร้างภาพ

เขาไม่ได้มีนิสัยอย่างที่ใคร ๆ เห็น
เขาหุนหันได้ง่าย โมโหเร็ว
และมักพูดไม่ดีต่อเธอ
เมื่อเธอทำให้เขาไม่พอใจ

เธออดทนจนถึงที่สุด
และพยายามอย่างมากที่จะประคองความสัมพันธ์นี้ไว้

แต่เหมือนยิ่งเธอรักเขา
เขาก็ยิ่งทำลาย

เขาเห็นแก่ตัวและทำร้ายจิตใจเธอในทุก ๆ ทาง
นั่นสร้างความเจ็บปวดให้แก่เธอเป็นอย่างมาก

ในทุก ๆ วัน เธอจะถามตัวเองว่า
เธอยังสามารถอดทนอยู่กับเขาได้อีกสักนิดไหม
เธอควรลองพยายามในเรื่องของเขามากกว่านี้สักสักหน่อยหรือเปล่า

แล้วเธอก็ได้คำตอบว่า

หากเขาเป็นคนที่ใช่

เธอคงไม่ต้องถามตัวเองซ้ำ ๆ
ว่าเธอควรไปต่อหรือพอแค่นี้

เธอสามารถอดทนได้

แต่ทำไมเธอจึงเลือกคนรัก

ที่ทำให้เธอต้องใช้ความอดทน

และทำให้เธอรู้สึกเป็นทุกข์มากถึงเพียงนี้

เธอเห็นคุณค่าในตัวเขา

และพยายามเพื่อความสัมพันธ์ของเรามาโดยตลอด

แต่เขากลับทิ้งความพยายามอย่างง่ายดาย

และเป็นฝ่ายเรียกร้องอยู่เสมอ

'อย่ารักใครที่เขาให้ค่าคุณน้อยกว่าที่คุณให้ค่าตนเอง'

**การรั้งคนที่ไม่รักหรือไม่เห็นค่าในตัวเธอ
ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดแก่ตัวเธอเอง**

เมื่อตอนที่เธอร้องไห้อย่างคนเสียสติ
เธอได้เห็นมองกระจก
วันที่ที่เธอเห็นเงานั้น
น้ำตาของเธอพลันหยุดไหล
ในกระจกปรากฏภาพใครที่เธอไม่รู้จัก
ใครคนนั้นช่างน่าเวทนา
กระจกใบเดิมไม่ได้สะท้อนภาพเดิม

แต่เธอหวนดำนึกถึงภาพนั้น
ภาพเธอคนเดิมที่แสนคุ้นตา
คนที่สดใสและมีรอยยิ้มอยู่บนใบหน้า
กระจกทำได้เพียงสะท้อน
กระจกไม่อาจสร้างภาพนั้นได้
แต่เธอสร้างได้

เธอจึงยิ้ม ยิ้มให้ตนเอง ยิ้มทั้งดราบน้ำตา
วันพรุ่งนี้ดราบน้ำตาจะหายไป หายไปพร้อมกับเขา
แต่รอยยิ้มของเธอจะยังคงอยู่
อยู่ตรงที่เดิม อย่างที่เคยอยู่เสมอมา

"ตัวฉันเองต่างหากที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของตัวฉัน
นั่นหมายความว่า *ไม่มีคุณฉันก็อยู่ได้*" เงานั้นพูด

ในตอนนั้น เธอทำทุกอย่างดีที่สุดแล้ว
ในตอนนี้ แม่ทั้งสองจะจบกันไป
เธอก็ไม่เสียใจ
เธอไม่คู่ควรกับหยาดน้ำตาเหล่านั้น
เธอไม่คิดว่าเธอสมควรจะต้องเสียใจ

เพราะเธอมีเพียงชีวิตนี้ชีวิตเดียว
เธอจึงใช้ชีวิตนี้รักคนที่เธอปรารถนาจะรัก
และมีความรักแบบที่เธอปรารถนาจะมี

**'หากกังวลในอนาคตที่ยังไม่เกิด
เราจะเสียโอกาสที่จะมีความสุขในปัจจุบัน'**

อนาคตจะกลายเป็นปัจจุบัน
และปัจจุบันจะกลายเป็นอดีต
เธอแก้ไขอดีตไม่ได้ แต่เธอเรียนรู้ได้
เธอจะทำวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวาน
เพื่อให้เมื่อวานของวันพรุ่งนี้ดีกว่าเมื่อวานชั้น

ใครคนนั้นเข้ามาในชีวิต
และพยายามควบคุมเธอ
ออกคำสั่งแก่เธออยู่บ่อยครั้ง
ให้เธอปรนนิบัติดูแลเขาอย่างดี
ทั้งที่เขาไม่เคยนึกคิดทำเช่นเดียวกันเลย

เขาบอกว่าเขาจะเป็นช่างเท้าหน้าและให้เธอเป็นช่างเท้าหลัง
แต่เธอบอกเขาว่าเธอไม่ต้องการเป็นช่าง
เธอต้องการเป็นมนุษย์
มนุษย์ที่ไม่มีขานหน้าหรือขานหลัง
มีเพียงขาสองข้างช่วยกันพยุงและนำพาร่างกายไปข้างหน้า

เธอยินดีที่จะเป็นแม่บ้าน
หากเธอต้องการเป็น
ไม่ใช่เพราะเรามองว่าเธอควรเป็น
หรือต้องการให้เธอเป็น

"เราสามารถคุยกันได้ทุกเรื่อง
แต่เขาไม่อาจเข้าใจฉันได้ทุกเรื่อง"

เธอระบายให้เพื่อนคนหนึ่งฟัง

ถึงแม้เธอจะเป็นคนที่ร้องไห้ได้ง่าย
แต่เธอไม่ใช่เครื่องผลิตน้ำตา
ทุกครั้งที่เธอร้องไห้
ไม่ได้หมายความว่าเธอจะไม่รู้สึกอะไรเลย
การที่เขาเมินเฉยต่อการร้องไห้ของเธอ
นั่นหมายความว่า
เขาเมินเฉยต่อความรู้สึกของเธอด้วย

เพราะเขาได้รับการเติมเต็มจากเธอมาโดยตลอด
เขาจึงมีความสุขในความสัมพันธ์
และไม่ได้รู้สึกว่าเขาทำอะไรไป

แต่กลับกัน
เธอไม่เคยได้รับสิ่งเหล่านั้นจากเขา
จึงไม่แปลก
ที่เธอจะรู้สึกถึงความสัมพันธ์นี้

มันช่างว่างเปล่าเสียเหลือเกิน

"คุณไม่ใช่คนไม่ดี ฉันก็ไม่ใช่คนไม่ดี
คุณไม่ผิด ฉันก็ไม่ผิด
เพียงแค่ความเป็นตัวเองของเราสองคนนั้นเข้ากันไม่ได้"

เธอพูดในตอนที่ยังชอบความสัมพันธ์กับเขา

"เราต่างก็เป็นคนเห็นแก่ตัวในความสัมพันธ์กันทั้งนั้นแหละ"

หากการที่เธอขอเดินจากไปมันทำให้เธอกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว
เธอขอเป็นคนเห็นแก่ตัวในโลกของเขา
เพื่อเป็นคนที่มีความสุขในโลกของตนเอง

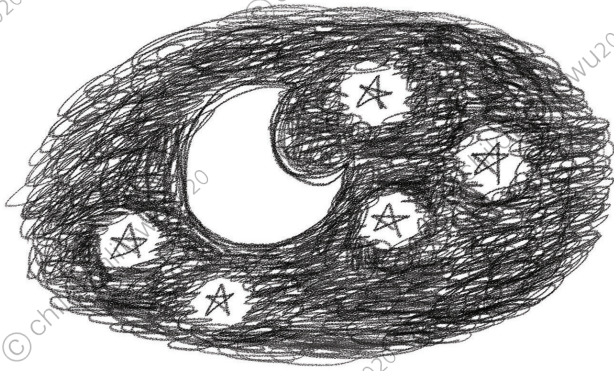
ดามรักล้นต้องเสียน้ำตา
ทั้งสุข
เศร้า
เสียใจ
ดะนิงหา
หรืออาทร

นั่นเป็นเรื่องธรรมดา

สุดท้ายในวันที่ไม่คาดคิด
เมื่อ 'พระจันทร์เคลื่อนที่ตามเรา'
ไม่ได้เป็นเพียงแค่ความเข้าใจผิดในวัยเด็กอีกต่อไป

พระจันทร์ดวงนี้ได้เคลื่อนมาโอบกอดเธอไว้
ในช่วงเวลาที่เธอรู้สึกเหน็บหนาว

ชายที่เป็นดวงจันทร์ไม่ได้ทำให้เธอรู้สึกอบอุ่น
แต่เพียงเพราะเขาเป็นแสงสว่างให้เธอเมื่ออาทิตย์ลับขอบฟ้า
แต่เพราะว่าเขาเป็นดวงจันทร์
ที่จะอยู่เคียงข้างเธอเสมอ
ไม่ว่าจะในยามกลางวันหรือกลางคืน

เขาเข้ามาในช่วงเวลาที่เหมาะสม
ช่วงเวลาที่เธอแสนเหนื่อยล้าจากทุกความทุกข์
ต้องการเพียงความสงบเยือกเย็นสบายจากพระจันทร์
ที่จะกล่อมให้เธอนั้นหลับฝันดีในทุกคืน

แม้หนังสือเล่มเดิม ตอนจบเหมือนเดิม
หากประสบการณ์ของผู้อ่านต่างจากเดิม
ความรู้สึกและมุมมองที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น
ก็ย่อมแตกต่างกันออกไป

เราไม่ได้จากเพื่อพบกันใหม่
เราจากเพื่อก้าวต่อไป
และไม่เป็นไรหากจะพบกันอีก

ความรักเป็นสิ่งสวยงาม
ขึ้นอยู่กับคนรักว่า
จะทำให้มันดูสวยงามมากขึ้นหรือน้อยลง

แต่ผู้ที่ตั้งมั่นว่าจะไม่เบียดเบียนผู้อื่น

'กายบัวชูว่ามงคล
แต่ดีชั่วอยู่ที่ตัวคน
นิลุนมิได้นำพา'

ไม่มีสิ่งใดที่เธอเชื่อหรือศรัทธาอย่างแท้จริงเมื่อแรกสัมผัสโลก
พวกเขาต่างหากที่ปรารถนาจะให้เธอเชื่อหรือศรัทธาต่อสิ่งนั้น

เธอไม่เชื่อเรื่องบาปบุญ
เธอไม่กลัวเวรกรรม
เธอทำความดี
เพราะนั่นเป็นสิ่งที่เธอสมควรทำ

การบรางวัลให้แก่ผู้ที่ทำดี
ทำให้ผู้คนไม่เคยชินกับการทำดี
โดยไม่ได้รับสิ่งตอบแทน

เธอรวังไม่ให้ผู้อื่นมาเบียดเบียนเธอ
และเธอรวังไม่ให้ตัวเธอเองไปเบียดเบียนผู้อื่นด้วยเช่นกัน

'มนุษย์เรายังมีเหตุผลแตกต่างให้ตนเองในการเบียดเบียนผู้อื่นเสมอ'

ทุกศาสนาสอนให้ศาสนิกชนเป็นคนดี
แต่ทุกศาสนาล้วนมีข้อบังคับที่ไม่สอดคล้อง
หรือจำเป็นต่อการเป็นคนดี

ไม่ว่าคุณจะนับถือศาสนาใดก็ตาม
เพศหญิงหรือเพศทางเลือกมักเป็นกาลกิณีในศาสนาของคุณ
เพราะไม่มีศาสนาใดปราศจากความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ

**การชักจูงด้วยสิ่งที่มองไม่เห็นและจับต้องไม่ได้
ทำได้ง่ายกว่าการชักจูงด้วยสิ่งที่มองเห็นเป็นประจักษ์และจับต้องได้**

ความจริงที่รอบคอบน่ากลัวไว้ด้วยความเป็นไปได้
แต่จินตนาการสามารถสร้างคามน่ากลัวได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

การสร้างวามกลัวเป็นหนึ่งในวิธีการควบคุมที่ทรงพลัง'

ความกลัวอาจสร้างอำนาจในการควบคุม
ความกลัวอาจสร้างให้เกิดการเดาพ
ความกลัวอาจทำให้ผู้คนยอมจำนน
แต่ความกลัวไม่อาจสร้างศรัทธาอย่างแท้จริงได้

เธอไม่เข้าใจ

ผู้คนยกย่องผู้ที่ทำบุญมากกว่าเป็นคนดี

ทั้งที่เขาทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อเป็นผลบุญแก่ตัวเขาเอง

สำหรับบางคน

อาจเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อในบางสิ่ง

แต่สำหรับบางคน

การไม่เชื่อในบางสิ่งอาจเป็นเรื่องที่ยากกว่า

การเชื่อในสิ่งหนึ่งอย่างแรงกล้า
น่ากลัวกว่าการไม่เชื่อในสิ่งใด
แต่การเชื่อในสิ่งหนึ่งอย่างแรงกล้า
และไม่เปิดใจเชื่อในสิ่งใดอื่นน่ากลัวที่สุด

สิ่งที่ศรัทธาอาจเป็นที่พึงทางใจ
แต่ไม่ว่าจะความสำเร็จใด
ล้วนต้องพึงการกระทำ

ความเชื่อนำไปสู่การพัฒนา
แต่ในบางตรา
สังคมไม่พัฒนาก็เพราะความเชื่อด้วยเช่นกัน

ท้ายที่สุดแล้ว
ความเชื่อจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัย
แต่จะไม่มีวันเลือนหายไปจากสังคม

แต่ผู้ที่ขับเคลื่อนเพื่อความเท่าเทียมกันในสังคม

'ดอกไม้เล็กใหญ่และใบไม้ประดับ
ช่อดอกไม้จะขาดอย่างใดไปไม่ได้
แม้จะมีจุดเด่นน่าสายตาเพียงหนึ่ง
แต่ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ'

"เพราะเธอเป็นผู้หญิง ไม่ใช่ผู้ชาย..."
นั่นเป็นประโยคที่เธอมักได้ยินจากคนรุ่นก่อน

เธอมองว่า

การที่พวกเขาเป็นหนึ่งในร้อยละห้าสิบ

จากโอกาสครึ่งต่อครึ่งของการเกิด

ไม่ได้ทำให้พวกเขาอยู่เหนือกว่าอีกร้อยละห้าสิบที่เหลือเลย

มันไม่สมเหตุสมผลเอาเสียเลย
ที่เธอไม่ได้รับหลาย ๆ โอกาสในชีวิตไป
เพียงเพราะเธอเป็นผู้หญิง ไม่ใช่ผู้ชาย

ทำไมเธอต้องเป็นฝ่ายเสียหาย
หรือดูไม่ดีเสมอ
เพราะเธอเป็นผู้หญิง

ทำไมหลาย ๆ คนที่ไม่ตระหนักถึงความเท่าเทียมทางเพศ
จึงมองว่าเป็นเรื่องสมควรแล้วที่จะเป็นเช่นนั้น

เธอไม่เข้าใจว่า
ทำไมแนวคิดนี้จึงยังมีอยู่ในสังคมมาจนถึงทุกวันนี้

และเธอสงสัย
ว่ามันจะยังคงอยู่ต่อไปอีกนานเท่าไร

หากไม่มีเพศชาย ก็ไม่อาจเกิดเพศหญิง
และหากไม่มีเพศหญิง ก็ไม่อาจเกิดเพศชายได้เช่นกัน

เธอเรียกร้องสิทธิสตรี

ไม่ได้หมายความว่า

เธอต้องการให้ผู้หญิงเป็นใหญ่เหนือชาย

เธอต้องการให้ทุกเพศเท่าเทียมกัน

เพียงแต่ในสังคมปัจจุบัน

เพศหญิงยังไม่ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับเพศชาย

ดำเนินชีวิตที่ดิ้นรนดิ้นรนทำให้เธอไม่เข้าใจ
ผู้หญิงต้องสวย ผู้ชายต้องสูง เพศทางเลือกต้องเก่ง
แม่ต้องทำอาหารเป็น พ่อต้องออกไปทำงาน ลูกต้องเชื่อฟังพ่อแม่

ทำไมต้องเป็นเช่นนั้น
ใครเป็นผู้กำหนดดำเนินชีวิตทางเพศเหล่านี้
และใช้บรรทัดฐานของผู้ใดเป็นข้อตัดสิน

ทุกคนควรได้ใช้ชีวิตอย่างที่พวกเขาต้องการ
ไม่มีเพศใดสมควรได้รับความคาดหวังที่มากเป็นพิเศษจากสังคม

เธอมองว่าความรักเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดเพศ
แต่เธอไม่เห็นด้วย
ที่จะให้มองข้ามเรื่องเพศ
หรือมองว่ามนุษย์ทุกคนไม่มีเพศ

มนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะภูมิใจในเพศสภาพของตนเองได้
ไม่ใช่เพียงแค่ผู้ที่มีเพศสภาพตรงกับเพศกำเนิด

การมองว่าทุกคนเป็นมนุษย์เหมือนกันหมด ไม่มีเพศ
อาจเป็นการเหยียดย่ำความภาคภูมิใจในเพศสภาพของใครบางคนไป
และเป็นการแสดงให้เห็นว่า
ไม่สามารถแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางเพศได้อย่างแท้จริง

เพราะนั่นหมายความว่า
แม้แต่พวกเขาเหล่านั้นลึก ๆ แล้วก็มองเห็นถึงความไม่เท่าเทียมกัน
จึงกลืนสภาพทุกคนเป็นเพียงแต่มนุษย์ และมองข้ามเรื่องเพศ
เช่นเดียวกับการใส่ชุดนักเรียนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
สิ่งนั้นเปลี่ยนความจริงและทัศนคติของผู้คนไม่ได้

สิ่งที่ต้องเปลี่ยนแปลง

ไม่ใช่เพศ นิยามของการเป็นมนุษย์
หรือผู้ที่มีเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด
แต่เป็นการยอมรับต่อสิ่งที่แตกต่างของผู้คนในสังคมต่างหาก

มนุษย์ทุกคนควรได้รับการยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเลือกที่จะเป็น
และพอใจที่จะเป็น

คุณมีสิทธิ์คิดได้

แต่คุณไม่มีสิทธิ์ไปตัดสินว่าพวกเขาเป็นเพศใด

หรือมีเพศสภาพเป็นอย่างไร

ตราบใดที่พวกเขาไม่ได้ระบุด้วยตนเอง

เป็นเรื่องเสียมารยาทอย่างแท้จริง

ที่จะกระทำเช่นนั้น

แน่นอนว่าเธอให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันทางเพศ
เธอสนับสนุนสิทธิสตรี
แต่สิ่งที่เธอให้ความสำคัญอย่างแท้จริง
และคิดว่าทุกคนควรตระหนักถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน
คือ สิทธิมนุษยชน

เธอสนับสนุนความเท่าเทียมทางความเป็นมนุษย์มากกว่าสิ่งใด

มนุษย์เราเสมอภาคกัน

เพียงแต่สภาพทำให้มนุษย์มีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกัน

อำนาจเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์บางกลุ่มสร้างขึ้น

เพื่อหลอกให้มนุษย์ที่เหลือจำนวนว่า

พวกเขาและมนุษย์เหล่านั้นไม่เสมอภาคกัน

เพราะอำนาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล

แต่ขึ้นอยู่กับคนที่ผู้อื่นปฏิบัติต่อเขาต่างหาก

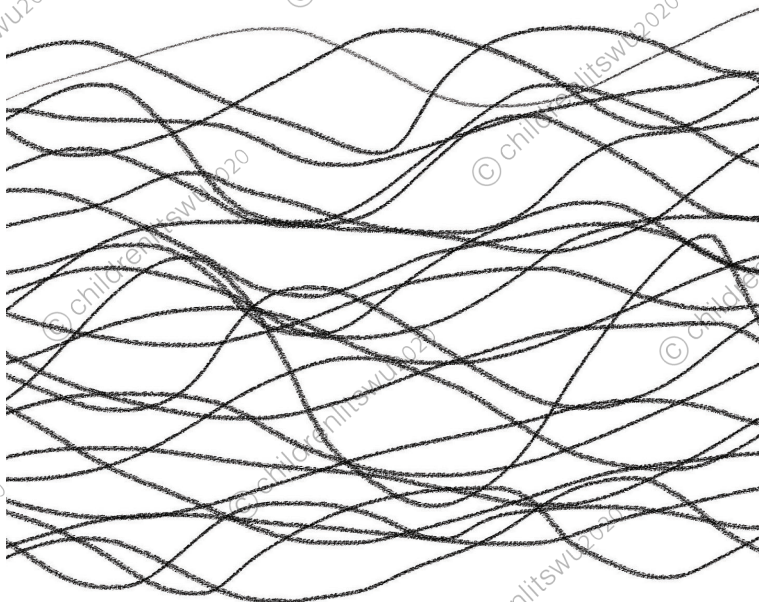
'อย่าตรีทธาต่อผู้ที่ลุดคุณด่าในตัวคุณ'

หากเกิดเป็น 'มนุษย์' ก็ไม่ใช่ 'พระเจ้า'

เธอจะไม่ทำเพียงก้มหน้าเชื่อฟังพวกเขา
เสมือตนเองเป็นเพียงเครื่องจักรไร้ความคิดและจิตใจ

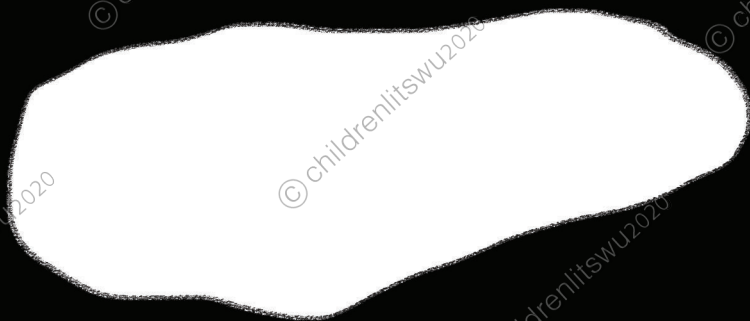
'ทุกคนมีสิทธิ์เห็นต่าง
และทุกคนมีสิทธิ์พูด'

เป็นเรื่องปกติที่จะเกิดความขัดแย้ง
เพราะการที่ประชาชนทุกคนในสังคม
จะคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมดนั้น
เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

แต่ผลกระทบของดราม่าขัดแย้ง
ดารตั้งอยู่บนหลักสิทธิและเสรีภาพ
เพราะนั่นคือพื้นฐานของคุณค่าความเป็นมนุษย์

พวกเขาบอกว่าเธอควรทำอะไรหรือต้องทำอะไร
แต่พวกเขาไม่เคยบอกว่าเธอมีอิสระที่จะทำอะไรได้บ้าง

หากการตั้งอยู่ในกรอบเป็นการจำกัดอิสระรูปแบบหนึ่ง
การตั้งอยู่แต่เพียงนอกกรอบเท่านั้น
ก็คือเป็นการจำกัดอิสระรูปแบบหนึ่งเช่นกัน

"ฉันอยากให้คุณเข้าใจเสียก่อนว่า
ดวงจันทร์โคจรรอบโลก
และโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์
โลกไม่ได้โคจรรอบตัวคุณ"

เธอพูดกับใครคนหนึ่ง

๔

๕

๖

๗

มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของไม้บรรทัด
ที่ใช้วัดได้แค่ตนเอง
เป็นเรื่องเอาแต่ใจเกินไป
ที่จะนำไม้บรรทัดของตนเองไปวัดผู้อื่น

ในบางเรื่อง เมื่อ 'มาตรฐาน' สร้างจาก 'ดำเนินย'
 เธอที่ไม่ตรงตามดำเนินย
 จึงถูกตัดสินว่าไม่ตรงตามมาตรฐานไปโดยปริยาย
 ทั้งที่ดำเนินยมีบรรทัดฐานเป็นเพียงความชอบของคนบางกลุ่ม

อย่าดูถูกหรือนิยมหรือดามชอบของผู้อื่น
เพียงเพราะสิ่งเหล่านั้นของเขามันไม่ตรงกับกับของคุณ

การแบ่งปันสิ่งที่ผู้ให้ไม่มีความจำเป็นต้องใช้
เรียกว่า 'มีน้ำใจ' ไม่ใช่ 'เสียสละ'

ข้อโน้ของกฎหมาย
อาจทำให้ผู้คนไม่ศรัทธาต่อกฎหมายบางข้อ
แต่ความไม่โปร่งใสในการใช้อำนาจทางกฎหมาย
ทำให้ผู้คนไม่ศรัทธาต่อกฎหมายทั้งฉบับ

เรื่องที่คุณไม่เคยพบเจอหรือไม่เคยคาดคิดว่าจะเกิดขึ้น
ไม่ได้หมายความว่าเรื่องนั้นไม่เคยเกิดขึ้นจริงกับผู้อื่น

เธออาจเข้าใจความรู้สึกของผู้ถูกรกระทำ
หากเธอเคยเป็นผู้กระทำ
แต่เธอจะเข้าใจความรู้สึกของผู้ถูกรกระทำได้ดี
ก็ต่อเมื่อเธอเคยเป็นผู้ถูกรกระทำด้วยเช่นกัน

ไม่จำเป็นต้องเป็นนางงามจึงจะเข้าใจเด็ก
ไม่จำเป็นต้องเป็นนายกรัฐมนตรี
จึงจะเข้าใจความทุกข์ยากของผู้คนในประเทศ

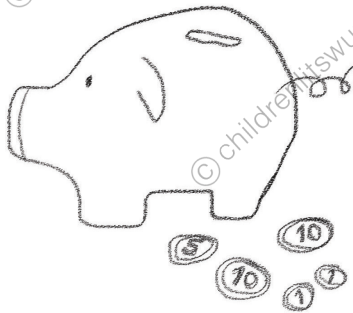
คุณจะเข้าใจสิ่งที่เป็นไปรอบตัวคุณ
หากคุณใส่ใจและดำนิงถึงความรู้สึกของผู้อื่น

ลองนึกถึงผู้อื่นนอกจากตนเองบ้าง
สังคมเราจะน่าอยู่มากขึ้น

'มนุษย์เรามักมองปัญหาของตนเองใหญ่กว่าของผู้อื่นเสมอ'

อย่าเมินเฉยต่อปัญหาในสังคมเพียงเพราะคุณไม่ได้เดือดร้อน
เพราะเมื่อถึงเวลาที่คุณเดือดร้อน
บางปัญหาก็สายเกินแก้ไขแล้ว

ในขณะที่คนบางกลุ่มมีเงินเก็บมากมาย
หรือมีบัญชีเกือบครบทุกธนาคาร
คนบางกลุ่มกลับไม่เคยมีแม้สักบัญชีเดียว
เพราะไม่เคยมีเงินเหลือใช้มากพอให้นำไปฝากธนาคาร

สังคมเราอยู่ในจุดที่คนรายใจหากจะต้องพูดว่าตนเองมีเงิน
และคนจนรู้สึกอับอายหากจะต้องพูดว่าตนเองไม่มีเงิน

ทั้งที่คนจนไม่ผิดที่จะเกิดมาพร้อมความไม่มี
หรือไม่สามารถสร้างตัวได้จากความไม่มี
และคนรายก็ไม่ผิดที่จะเกิดมาพร้อม
หรือสามารถสร้างตัวได้จนมีพร้อม

แต่ความรู้สึกของผู้ฟังเปราะบางมาก
ต่อคำว่า 'ราย' หรือ 'จน'

เพราะความเหลื่อมล้ำอย่างมากในสังคม
ทำให้ทั้งสองด้านต้องพ่วงด้วยภาพจำ

กลายเป็นความหมายที่รุนแรง
มากกว่าที่ควรจะเป็น

การลงทุนที่มากกว่าย่อมได้ผลตอบแทนที่มากกว่า
นั่นเป็นเรื่องธรรมดา

แต่ความเหลื่อมล้ำในสังคมก็เป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้เช่นกัน

ได้รับสิ่งเดียวกัน
ไม่ได้หมายความว่า
ได้รับอย่างเท่าเทียม

การเข้าถึงโอกาสของแต่ละคนไม่เท่ากัน

ไม่ว่าจะเป็น

โอกาสที่จะสร้างรายได้

โอกาสในการเลี้ยงดูครอบครัวอย่างมีคุณภาพ

โอกาสทางการศึกษา

โอกาสที่จะเพิ่มศักยภาพให้ตนเอง

โอกาสที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

โอกาสในการเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ

โอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ

การเสียโอกาสในแต่ละข้อล้วนเป็นเหตุเป็นผลกัน

และมีคามเชื่อมโยงต่อกันเป็นทอด ๆ

ทั้งนี้ เป็นเพราะ

โอกาสในการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานของแต่ละคนไม่เท่ากัน

และนั่น เป็นเรื่องของการเมือง

'ทุกสิ่งในชีวิตเราล้วนเกี่ยวข้องกับการเมือง
การละเลยหรือไม่ใส่ใจต่อการเมือง
มีค่าเท่ากับการละเลยหรือไม่ใส่ใจต่อชีวิตของตนเองด้วย'

เป็นความจริงที่สิ่งดมนั้นเปลี่ยนยาก
แต่อย่าลืมอีกความจริงที่ว่าสิ่งดมนั้นเปลี่ยนได้

เพราะสิ่งดมยังคงเปลี่ยนไปทุกยุคทุกสมัย
และจะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เพื่อไปสู่จุดที่ดีกว่า

แม้ต้องใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลง
แต่ขอจงอย่าหยุดชะงักเคลื่อนเพื่อความเท่าเทียมกันในสิ่งดม

แต่ร่างกายของเธอ จิตวิญญาณของเธอ
และลมหายใจของเธอ

'จากฉัน
ดอกไม้ที่เธอปลูกไว้กลางใจ
และจะไม่มีวันดับสลายหายสูญไป
ตราบเธออดม้วยมรณาซ้ำวาย
มลายสิ้นอัตตาทายา
'ไหลกลับคืนสู่พสุธาที่ปลายทาง'

นี่คือร่างกายของเธอ
คือจิตวิญญาณของเธอ
คือลมหายใจของเธอ

นี่คือชีวิตของเธอ

ที่พวกเขาเห็นนั้นเป็นแค่บางส่วนของความเป็นเธอ
ส่วนที่เธออยากให้ผู้อื่นเห็น
หรือไม่สนใจว่าผู้อื่นจะเห็นหรือไม่

เธอยิ้มในเวลาของเธอพอใจ
เธอบึ้งตึงในเวลาที่ไม่พอใจ
เธอไม่จำเป็นต้องป็นหน้ายิ้ม
เพื่อสร้างตามพอใจให้แก่ใคร
เธอเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งที่ยังมีความรู้สึก
โกรธได้ ร้องไห้เป็น

กนอใจเธอให้มาก
ใจดีกับตนเองหน่อย
โลกนี้ใจร้ายกับเธอมากพอแล้ว
อย่าเป็นอีกหนึ่งคนที่ใจร้ายกับตัวเธอเองเลย

การที่เธอร้องไห้ไม่ได้หมายความว่าเธออ่อนแอ
การที่เธอล้มเหลวในบางครั้ง
ไม่ได้หมายความว่าเธอจะไม่มีความสำเร็จ

**'อย่านำความสุขของตนเองไปผูกไว้กับใคร
อย่านำความพอใจของใครเป็นเครื่องวัดความสำเร็จของตนเอง'**

เธอรู้ว่าตัวเธอปรารถนาที่จะทำสิ่งใดหรือไม่ปรารถนาที่จะทำสิ่งใด
เธอรู้ว่าตัวเธอทำสิ่งใดได้หรือทำสิ่งใดไม่ได้
เธอรู้ตัวเองดีที่สุดใน

การที่เธอล้มเลิกในบางสิ่ง
ไม่ได้หมายความว่าเธอยอมแพ้
เธอแค่รู้ว่าตนเองไม่เหมาะกับสิ่งนั้น

เธอไม่ใช่ยอดมนุษย์เสียหน่อย
เธอไม่จำเป็นต้องเก่งไปเสียทุกอย่างหรอก

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
หรือชีวิตจะเป็นอย่างไร
ขอจงอย่าเกลียดตนเอง

ไม่ว่าความเป็นเธอนั้น
จะอยู่ในกรอบหรือนอกกรอบก็ตาม
อย่ากลัวว่าใครจะเกลียด
จงเป็นตัวของตัวเอง

เธออาจไม่ได้เลิศเลอ

แต่เธอพยายามเป็นเธอ

อย่างที่ดีขึ้นในทุก ๆ วัน

เธอกำลังพยายาม

ใครอาจไม่รู้

แต่ตัวเธอเองรู้

และฉันเองก็รู้

แม้สิ่งต่าง ๆ จะบั่นทอน
หรือสิ่งใดจะโหดร้ายต่อเธอสักเพียงใด
เธอจะไม่พุงไปตามสภาพแวดล้อม
เธอจะยืนหยัดและคงไว้ซึ่งความเป็นเธอ
ตั้งใจกลางพายุหมุน
ที่ดงสภาพและความสงบไว้
แม้รายล้อมด้วยกำแพงพายุ

เชื่อนั่นนะ
ตราบิตที่ยังมีสายรุ้งหลังพายุฝน
ดวงอาทิตย์ขึ้นเปลี่ยนฟ้ามืดเป็นฟ้าใส
เรื่องแย่ ๆ เหล่านั้นจะผ่านพ้นไป
แล้วได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยเรื่องดี ๆ ในสักวัน

แต่ก้าวไปข้างหน้าแม่เพียง ดิ่งก้าว
ก็ถือว่าไปได้ไกลกว่าจุดที่เคยอยู่แล้ว

แต่ตอนนี้เธออาจยังไม่ถึงจุดหมาย
แต่ทุกก้าวของเธอที่ผ่านมาก็ไม่เคยเสียเปล่า

อายุยืนนาน สุขภาพแข็งแรง
ไม่ใช่เป้าหมายสูงสุดในชีวิตของมนุษย์ทุกคน
บางคนอาจไม่ได้ปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่จนแก่เฒ่า
ขอเพียงแค่นี้ได้มีความสุขในทุก ๆ วันที่ยังมีชีวิตอยู่
ได้ดื่มสุรา ได้สูบบุหรี่
หรือกินหมูสามชั้นติดมัน กินของหวานจนเสียน

ทุกคนมีแนวทางในการใช้ชีวิตของตนเอง
ขอเพียงแค่ยอมรับผลการกระทำของตนเองได้เท่านั้นพอ
อยากใช้ชีวิตอย่างไรก็ใช้เถอะ

ชีวิตคนเรานั้นสั้นเสมอ เมื่อมีสิ่งที่ยากทำไม่หยุดหย่อน
แต่เมื่อไม่พบสิ่งใดที่ยากทำแล้ว ชีวิตนั้นก็ดูแสนยืดยาวไม่รู้จบ

เป็นเรื่องยาก

ที่จะให้สิ่งต่าง ๆ เป็นไปดังที่ใจเธอต้องการ

เพราะเธอไม่สามารถควบคุมได้ทุกอย่าง

และบางสิ่งก็เหนือการควบคุม

แต่ปล่อยให้มันเป็นไป

สิ่งที่เกิดขึ้น ล้วนดีที่สุดในแล้ว

การคาดหวังความรักจากคนอื่นอาจเป็นเรื่องที่มากเกินไป
เธอไม่สามารถบังคับความรู้สึกของใครได้
เช่นเดียวกับที่เธอบังคับความรู้สึกของตนเองไม่ได้
ต่อให้ไม่มีใครรักเธอ
แต่เธอจะรักตนเอง

แม้ตอนนี้เธอยังรักตนเองได้ไม่มากเท่าไรนัก
แต่เธอกำลังรักตนเองมากขึ้น
นั่นเป็นเรื่องที่น่ายินดี

ฉันอยากให้เธอขอบคุณตนเอง
ขอบคุณตนเองที่พยายาม
ขอบคุณตนเองในทุกเรื่องที่ผ่านมา
ขอบคุณตนเองที่อดทนมาจนถึงวันนี้
ขอบคุณตนเองที่ยังมีชีวิตอยู่
ขอบคุณตนเองที่ยังยืนด้วยขาสองข้างของตน
ขอบคุณตนเองที่ยังดงก้าวเดิน
เธอสมควรได้รับคำขอบคุณที่สุดแล้ว

ไม่ว่าเธอจะล้มลงอีกสักกี่ครั้ง
หรือจะร้องให้อีกสักกี่หน
เธอยังคงมีฉัน
เติบโตและเบ่งบานอยู่กลางใจ
โอบกอดเธอจากตรงนี้เสมอมาและเสมอไป
ตราบนานเท่านาน

ถึงเธอผู้เป็นที่รัก

เธออาจจำฉันไม่ได้ ฉันอาจเลือนหายไปจากความทรงจำของเธอ แต่ฉันไม่เคยจางหายไปจากใจของเธอ ณ ที่ที่เธอปลุกฉันไว้ เมื่อครั้งแรกที่เธอสัมผัสตาโลก ณ ที่ที่ตังไว้ซึ่งความเป็นเธอ ที่ที่ความเป็นเธอชัดเจนที่สุด เสมอในสายตาดำฉัน

แม้ในวันที่หลายสิ่งไม่เป็นใจ ขอเธอจงอย่าท้อและก้าวเดินต่อไป แม้ต้องร้องไห้บ้างในบางวันก็ไม่เป็นไร ดิดเสี่ยวว่าโชคชะตานำพาให้เธอพบความชมชื่น เพื่อให้เธอได้ยิ้มยิ้มในวันแห่งความสุข ฉันขอบคุณผู้ที่รักเธอ และอยู่เคียงข้างเธอจากใจจริง ขอขอบคุณทุกสิ่งที่ทำให้เธอเป็นสุขและยิ้มได้ ขอขอบคุณทุกสิ่งที่ทำให้เธอรู้สึกดีขึ้นจากความทุกข์และความเศร้า ขอขอบคุณในวันไหนที่โลกนี้ไม่ใจร้ายกับเธอเกินไปนัก ขอขอบคุณในวันที่เธอทำสิ่งดี ๆ ให้กับตัวเอง ขอขอบคุณในวันที่เธออนุญาตให้ตัวเองร้องไห้ เพราะนั่นหมายความว่าเธอกำลังซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตัวเองอยู่ และขอบคุณเธอที่อ่านข้อความเหล่านี้จากฉัน ฉันอยากให้เธอรักตัวเอง เหมือนที่ฉันรักเธอมาตลอด อยากให้เธอภูมิใจในตัวเธอ เหมือนที่ฉันภูมิใจในตัวเธอมาเสมอ ยิ้มให้ตัวเองเยอะ ๆ นะ เธอเก่งที่สุดสำหรับฉันเสมอ คนเก่งของฉัน ♡

เป็นกำลังใจให้นะ :)

จากฉัน

หากดอกไม้ในใจที่เติบโตมาพร้อมกับคุณสื่อสารกับคุณได้
คุณคิดว่ามันจะบอกอะไรกับคุณบ้าง

